TANEČNÍ ROZHLEDY®

Ročník III. **Časopis o soudobém tanci** **Číslo 3/březen 1999**

http://www.bod.cz **Cena 30,-Kč**

ISSN 1211-8494

03

9 771211 849009

ZUŠ Jaroslava Kociana Ústí nad Orlicí a Klubcentrum Ústí nad Orlicí

uvádí

TANČÍME PRO RADOST

22. celovečerní premiéra choreografií Evy Veverkové.
V pořadu moderního scénického tance účinkují TO ZUŠ a C-DANCE Ústí nad Orlicí.

Ústí nad Orlicí - Roškotovo divadlo
v pátek 16. dubna 1999
v 17^{00} a v 19^{30} hodin

Využijte možnosti předprodeje vstupenek:
Klubcentrum Ústí nad Orlicí
tel.: 0465 - 52 32 39

TANEČNÍ ROZHLEDY®

MEDIÁLNÍ PARTNER SOUBORU C-DANCE

TANEČNÍ ROZHLEDY® vychází bez jakýchkoliv grantů a dotací z Ministerstva kultury i dalších institucí.

Úvodníček

Pokud sledujete náš časopis pravidelně neunikla vám malá změna ve skladbě první strany - rozhodl jsem se mé sáhodlouhé úvodníky zestručnit v zájmu toho, aby se dostalo více místa na aktuální věci.
Ne snad, že by nebylo o čem psát - mohu vás ujistit, že je tolik všelijakých záležitostí v tanci, které mě buďto zvedají ze židle, nebo naopak naplňují spokojeností...
Většinou jsem ve svých úvodnících tepal nějaký problém, ale dá se i chválit. Například poté, co jsem přijel z Východočeského divadla Pardubice, mi v plné parádě došlo, že se v dnešních poměrně zlých časech daří přivádět na svět další profesionální soubor u divadla - zázrak nad zázrak!!! Nebo - nové „Nezávislé taneční sdružení profesionálních tanečníků“ POST FESTUM vzniklo letos v Plzni, z jádra tamnějšího baletního souboru! Pak, že se nic neděje. A to bych ještě neměl zapomenout na Prozaické baletní divadlo, které mělo premiéru loni v říjnu...
Ale o to jde. Nečekat, že bude lépe a dělat tady a teď. Ostatně, když si zalistujete starými novinami, tak s vyjímkou sterilního normalizačního období se dočtete nářky nad bojem o kulturu a kulturnost lidí snad v každém období našich dějin.
Ostatně jak se vlastně doopravdy máme? Nakonec se stejně na každé období po létech vzpomíná jako na „staré zlaté časy“. Takže kdoví jak to vlastně je s tím naším dnešním, prý nekulturním, světem.

Mirek Němec

S Gustavem Skálou o souboru VČD Pardubice

Po premiéře Tanečního triptychu (6. února 1999) jsem položil řediteli Východočeského divadla Pardubice Gustavu Skálovi několik otázek:
• Minulá léta se možná mnozí zasvěcenci divili, že ve východních Čechách není u žádného divadla taneční soubor. Máme se tedy radovat s tím, že dnes zde tančil nový profesionální soubor se stálým angažmá u divadla?
Gustav Skála: „Ano. Částečně. Dnes je soubor devítičlenný a dalších šest tanečníků je externích, kteří se různě prohazují. Ale soubor si pořád ještě hledá svoji tvář. Chtěl bych, aby se v budoucnu ustálil počet tanečníků na šestnácti profesionálech. Když jsem neskromně řekl, že bych chtěl soubor typu Pražského komorního baletu Pavla Šmoka v nejlepších letech, tak možná někteří řekli, že opravdu nemám malé ambice. Říká se ale, že malý je ten, kdo má malý cíl...
Co se týká narážky na to, že v celém východočeském regionu není třísouborové divadlo - skutečně všechny ostatní regiony ho mají, ať je to sever, jih nebo západ. A tady to takhle nefunguje. Přitom by asi nejpřirozenější bylo, kdyby se to podařilo právě v Pardubicích, protože je tady jisté zázemí, secesní divadlo i lidský potenciál: Pardubice mají hudební konzervatoř, je tu řada pěveckých sborů, ať dětských nebo dospělých, jsou zde amatérské taneční soubory... Je to podhoubí, odkud by se dali vybírat i lidi z regionu, nejenom angažovat došlé odjinud.“
• Jdete na budování tanečního souboru takříkajíc „z čisté louky“. Takový soubor ovšem potřebuje kvalitního pedagoga. Podařilo se - se souborem začal pracovat Vjačeslav Ivanov, kterého mnozí pamatují z působení v Laterně Magice, nebo u Pražského komorního baletu. Jak vůbec došlo ke spolupráci s ním?
„Pan profesor Vjačeslav Ivanov tady působil na letní taneční škole. My jsme se samozřejmě znali už dlouho předtím, ale v této době se pan profesor nacházel v rozpoložení, že chtěl opustit Prahu. Má tady nedaleko chalupu a protože chtěl odejít z Prahy, slovo dalo slovo. Přijel se podívat do divadla a byla z toho krátká spolupráce na letním kursu, kde si prozkoumal lidi a řekl, že by to chtěl s nimi zkusit. A tak to vzniklo.
Věřím, že je lépe vycházet ze šťastných souher okolností a rychle je využit. Než něco uměle zakládat, je lepší, aby to vzniklo přirozenou cestou.“
• Co si myslíte, že tomu řekne pardubické publikum, že v normální repertoárové skladbě, na kterou bylo zvyklé, se najednou objeví nebo budou objevovat taneční kusy?
„Taneční kusy se zde objevují už téměř dva roky nazpět. Byla tady Maska aneb Lásky, byla tady Čert a Káča, která má dnes přes padesát repríz. Čert a Káča je žánr taneční pohádky - mimochodem je zvláštní, že na toto představení se naši taneční teoretici nepřišli valnou většinou podívat a přitom pokud mohu citovat slavnou větu Vladimíra Vašuta, že „dětský balet je černá můra českého choreografa“...??! Maska byla určitě zajímavé výtvarné představení, představení, které prozradilo leccos o profilu formující se skupiny.
Mezitím těmito ryze tanečními kusy byla Mamzelle Nitouche, Hello Dolly!, Žebrácká opera, Divotvorný hrnec, čili působnost v muzikálech. Soubor se dával dohromady, hledali jsme optimální složení. Možná, že to je naivní, ale věřím na dobré mezilidské vztahy - jak se soubor začne rozpadat zevnitř lidsky, přes sebevětší profesionalitu je poznat na jevišti, když lidi k sobě nemají vztah. Věřím na kolegialitu, přátelskou vazbu, korektnost, slušnost.
Ale abych se vrátil k meritu otázky. Taneční představení pardubické publikum strávilo velmi dobře a poslední kapkou do tohoto kalicha byl Louskáček. Louskáček byl dělaný jako příležitostný titul k vánocům. Měl 22 repríz během měsíce.
K Louskáčkovi dokonce jeden z tanečních teoretiků řekl (což mě pobavilo), že od tvůrce mého náhledu na věc očekával víc než jenom kasovně úspěšný titul. Ale já jsem především ředitel divadla a musím obhajovat i toto hledisko. Louskáček by stál asi za delší hovor,

➲

Gustav Skála a Jaroslav Slavický v Divadelním klubu pardubického divadla *Foto: BoD*

Fotografie na titulní stránce:
Annelies Beekman v choreografii Randalla Scotta
Foto: BoD

ale každopádně to byla poslední kapička k tomu, abych se rozhodl své lidi zprofesionalizovat a lpět na tom, že už s nimi musím pracovat na jiné bázi než jenom na čistě přátelské.“

• *Soubor stojí a padá se svými choreografy. Máte nějakou představu o dalších jménech, další spolupráci, směřování?*

„Mám naprosto konkrétní představu o tom, jak by to mělo vypadat. Jako tanečník, režisér, si řadu věcí uvědomuji. Možná se i trochu sám považuji za choreografa, ale hostující choreografy musím mít. Já jsem se souborem dělal x-krát a oni můj rukopis znají. Já ho samozřejmě proměňuji, znaročňuji - na počátku jsem začal s elementárními prvky, dnes už mohu sahat do slovníku, který je trochu bohatší, výrazovější a půjde to dál...

Byl tady např. pan Šmolík, dělal se souborem pantomimu. Teď nabývá konkrétních forem spolupráce s Františkem Pokorným. Dnes se tady byl také podívat. František Pokorný je pro mě jeden ze vzorů, který mě formoval v názorech na taneční divadlo, protože já jsem z Liberce a on svého času měl v Liberci velkou éru. I když jsem třeba v některých představeních nesouhlasil úplně se vším, co udělal. Ale jeho první představení ve mně zanechaly hluboký dojem. František Pokorný třebas nepatří dnes mezi excelentní choreografy, patří mezi výborné inscenátory, dramaturgy, režiséry. A to je pro mě velmi zajímavé. Chtěl bych, aby zde udělal pantomimické představení. Pantomimu bych zde hrozně rád oživil. Když se dívám, co zbylo dnes ze slavných výšin české pantomimy, jsou to trosky... To byla celá plejáda slavných jmen evropské úrovně. Dnes na tuto éru prakticky nic nenavazuje, zbývá úplné torzo.

Jaroslav Čejka a Gustav Skála exkluzivně pro TANEČNÍ ROZHLEDY ® *Foto: BoD*

Myslím, že oblastní divadlo, pokud má potenci udělat pantomimické představení, tak proč by to nevyužilo. Čím více je oblastní divadlo schopné nabídnout žánrů, stylů, druhů, tím víc osloví zájmových skupin. To není běh na krátkou trať, to je otázka ne měsíců, ale dvou tří let, dejme tomu. Ale taneční představení zde v repertoáru bude mít své místo, přinejmenším v nějaké sinusoidě. Protože divadla vždycky mají výkyvy. Všeobecně - jednou je nahoře divadlo plzeňské, jednou liberecké, pak pardubické, potom zase jiné... To je přirozený běh věcí.“

• *Mimochodem, je náhoda, že zde na premiéře byl mim Jaroslav Čejka?*

„Není.“

• *Chcete něco dodat, na co jsem se nezeptal?*

„Chtěl bych vzkázat všem, kteří tady dnes večer tancovali, že jim držím palce, aby jim nasazení vydrželo do budoucna!“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

1. - Taneční soubor VČD Pardubice s Rastislavem Letenajem (uprostřed)
2., 3., 4. - Taneční soubor VČD Pardubice - MINUTY PRO BLUES (chor. Rastislav Letenaj j.h. a Jana Kekeňáková j.h. *Foto: BoD*

Děkovačka *Foto: BoD*

A.Michtová, J.Topolská, R.Letenaj a J.Kekeňáková po představení *Foto: BoD*

Taneční triptych

Premiéra 6. a 7. února 1999 ve Východočeském divadle Pardubice, tančili členové tanečního souboru VČD Pardubice
B.B. King: Minuty pro blues - choreografie a světla Rastislav Letenaj j.h. a Jana Kekeňáková j.h.
A. Dvořák: Slovanské tance - choreografie Vjačeslav Ivanov
G. Rossini - M. Jelínek: Figaro? Figaro! aneb Lazebník sevillský - choreografie a scéna Gustav Skála, kostýmy Josef Jelínek j.h.
Hodnocení jen velmi krátké: Program byl správně vystavěný z hlediska gradace. Rastislav Letenaj a Jana Kekeňáková ve své choreografii vytvořili dobré entrée k celému večeru, a představili dámskou i pánskou část souboru odděleně i společně. Překvapením pro mě bylo, že pánská část ve svých technických kvalitách nepochybně mírně předčí část dámskou.
Pro mě osobně bylo vrcholem večera provedení výběru ze Slovanských tanců A.Dvořáka v choreografii Vjačeslava Ivanova. Vkusné, se švihem, ale i s poetikou, vyvážené, nepochybně po všech stránkách nenapadnutelné. Klobouk dolů, Vjačeslav Ivanov se uvedl v Pardubicích excelentně.
Figaro? Figaro! aneb Lazebník sevillský mě z pochopitelných důvodů oslovil nejméně, protože jsem během produkce přemýšlel nad tím, jak by se s podobnou látkou vyrovnal zavedený baletní soubor. Nicméně divák - taneční laik mohl být spokojen: Vtip a spád příznačný pro „Lazebníka sevillského“ v choreografii našel v plné míře.
Závěrečné resumé: Ještě i dnes po třech týdnech od premiéry zůstává příjemný pocit z představení.

-mn-

Vjačeslav Ivanov v Pardubicích

S Vjačeslavem Ivanovem jsme si povídali po úspěšné premiéře Tanečního triptychu 6. února 1999 v Divadelním klubu Východočeského divadla Pardubice.

• *Jak to, že jste se objevil v Pardubicích, jako pedagog formujícího se tanečního souboru u Východočeského divadla?*

Vjačeslav Ivanov: „Někdy se stávají zázraky. Člověk si rozmyslí svůj postoj ke všemu a zvlášť k divadlu... Já jsem vždycky patřil k divadlu a budu vždycky patřit k divadlu. Bez divadla vlastně nemůžu ani žít. A naskytla se mi velká příležitost - přiznejme si, za to může pan ředitel Gustav Skála. Setkali jsme se a on mi udělal nabídku, kterou jsem přijal - a rád, protože pracovat s těmi lidmi je až neskutečné.“

• *Ona to je i velká zodpovědnost, protože nový soubor se teprve formuje, hledá si tvář a vy vlastně jste tedy „průkopník“ jeho tanečního profilu.*

„Ano, ale průkopníkem je spíše pan ředitel Skála, který to všechno zorganizoval a dal dohromady.“

• *Měl jste dnes trému? Byla to vlastně první velká prezentace souboru Východočeského divadla Pardubice pod vaším pedagogickým vedením a dokonce i jedna ze tří choreografií byla vaše.*

„Přiznám se vám, že dnes jsem měl docela velkou trému. Po dlouhé době! A opravdu dost velkou, protože je to první naše společná práce, kterou jsme udělali z vlastních sil a zdrojů.“

• *Jak často soubor trénuje?*

„Každý den. Jako normální profesionální soubor. Každý den jsou tréninky, každý den jsou zkoušky, dokonce i když je večer představení, ve kterých taneční soubor účinkuje. Účinkují všude tam, kde jsou taneční čísla, např. v muzikálech Hallo Dolly, Mam'zelle Nitouche aj, vedle toho děláme i svůj vlastní program. Tohle je ve skutečnosti se souborem můj druhý taneční projekt, první projekt, kde jsem spolupracoval, byl Louskáček.“

• *Vaše choreografie Slovanských tanců byla oprášená starší věc nebo to byla úplně nová choreografie postavená pro Pardubice?*

„Je to nová věc, postavená přímo pro tento soubor, šitá na jeho schopnosti. Zatím musím vycházet z toho, co jsou lidi schopní dokázat. Samozřejmě jsem náročný a snažím se z nich vytáhnout maximum. Mají chuť a radost z tance a to mě moc baví.“

• *Máte nějaké další plány, můžete prozradit?*

„Nikdy nic neprozrazuji dopředu, ale chystáme něco. Budeme pracovat dál, zvyšovat úroveň, budu náročnější, techničtější na tanečníky, protože pardubický divák podle mého si to zaslouží. Pardubice si zasluhují nejenom sledovat cizí soubory, ale mít svůj vlastní profesionální soubor.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

POZOR! Změna čísla mobilu!

Protože vydavatelství Bohumír Džubej - BoD změnilo operátora mobilních telefonů z EuroTelu na Paegas, dochází ke změně čísla mobilu z ~~0602 - 41 69 13~~ na

0603 - 89 24 28

Ján Ďurovčík pro Taneční rozhledy

Rozhovor proběhl po představení Bratislavského divadla tanca v Laterně Magice na MTT Praha '99. BDT se zde prezentovalo představením „...romeo a júlia...“ Jána Ďurovčíka.

• *Agresivními až násilnými výrazovými prostředky na pódiu vyvoláváte v divákovi pocit touhy po míru, krásnu. Jaký jste vy sám jako člověk?*

Ján Ďurovčík: „Já se vás nejdřív zeptám, co myslíte tím „násilným“ prostředkem?“

• *Křik...*

„To je násilný prostředek? Když se člověk projde po ulici... V tomto směru je křik to nejmenší, prvopočátek nějakého ataku nebo násilí, stačí se projít v noci po Národní třídě a zaregistruji na každém kroku něco... Takže kdybych chtěl dělat představení, v kterém bych chtěl násilně něco vyjádřit, tak bych použil o mnoho krutější výrazové prostředky, takže v tomto si s vámi dovolím malinko polemizovat.

Atak na diváka je přímý a řekl bych, že neobalený, ale nevím, zda je násilný.

A jaký jsem já sám ve skutečnosti? Nejtěžší v životě je asi sám sebe popsat, ale: Jsem navenek, aspoň jak lidi říkají, velmi impulsivní až strašně extrovertní typ, ale v podstatě jsem skutečně na druhé straně, a to se nevylučuje, citlivý a velmi zranitelný. To se asi zrcadlí v mých inscenacích. Zranitelnost, která se dostává přes expresivitu do podvědomí diváka. Jsem velmi zranitelný, to se promítá i v inscenaci.“

• *V „multimediálnosti“ se asi se současnými finančními možnostmi nedá jít dál, než kam jste došel, vrátíte se ke komornějšímu projevu nebo se budete dál vyžívat v možnostech, které vám dala vaše poslední inscenace?*

„Věřím, že zpátky už nikdy nepůjdu, nikdy. Ale nevím, jestli to umím takto rozdělit ve smyslu - kdybych dělal představení s jedním člověkem, bez jakékoliv projekce a nevím čeho, možná, že to nebude cesta zpět. Nechápu cestu zpět, jestli postavím inscenaci za víc nebo za míň peněz. Jde mi o téma.

Nekoukám v prvním plánu na to, že chci udělat multimediální představení a v druhém plánu, co teda udělám. Ne, v první řadě musím mít téma. Zajímá mě téma.

Nikdo mě nikdy neuměl zařadit, odjakživa, co se věnuji tvorbě. Na začátku mi folkloristi říkali, že nejsem folklorista. Modernisti, že už nejsem modernista, klasikáři, že nejsem klasik... Naplňuji obsah - krásně to řekl váš žijící velikán Pitínský - prostě jednoduše mám téma a nepřemýšlím nad tím, jestli je něco současné, postmoderní, avantgardní, klasické nebo jestli je to opereta. Jednoduše naplňuji obsah tématu výrazovými prostředky, které se mi k co nejpřímějšímu, nejsugestivnějšímu podání hodí. Proto z toho vzniká, jak bych tak řekl, někdy guláš, který může chutnat, ale může být právě tak překořeněný, nedovařený, někdy se může špatně ohřát - když je repríza. Ale tím chci říci, že jestli teď budu dělat multimediální představení, nevím. Musím přijít na téma, které chci příští rok dělat, může to být třeba s jedním člověkem a věřím, že to bude zase něco úplně jiného. Je to moje poslání v BDT, protože dělám pro jiná divadla různé věci, ale snažím se všechno skloubit. Určitě to zase bude „totální“ divadlo.“

• *Všiml jsem si, že soubor se takřka neproměňuje, nevystupoval Dan Záboj...*

„Přišli tři noví členové.“

• *Soubor tedy je, jak by se řeklo, stabilizován. Jste spokojen se svým souborem a „nepošilháváte“ po nových lidech, typech? Nemyslím po lepších tanečnících, ti už se asi sehnat nedají, soubor je vynikající, ale mám na mysli typy.*

„Velmi správně jste to řekl. Nevím, jestli najdu lepší tanečníky, ale zároveň lepší typy. Pokud se trošku v tanci vyznáte, tak vidíte na jevišti tanečníka s klasickým vzděláním, který dělal prince a na druhé straně vidíte absolutního modernistu, který v životě pořádně nedělal „batmántandy“, ale každý z nich je osobnost a každý z nich naplňuje celek určitým svým způsobem. Mohu říci, že minulý rok to bylo dobré a teď mám ideální sestavu. Ale! Jsme na Slovensku nebo v Čechách, cokoliv děláme - cokoliv dělá Libor Vaculík, Pavel Šmok, Vlastimil Harapes - prostě neudržíme tanečníky, vždy nám budou pošilhávat oni ven. A čím je lépe připravíme, tím po lepších a prestižních tělesech budou koukat a tím větší šanci v zahraničí mají. Tedy já budu muset „pošilhávat“ po tanečnících, protože mi zase kvalitní lidé odejdou. Ale už jsem zvyklý, vychovávám si tanečníky.“

• *Můžete říci, že se vám něco líbí na českém tanci, co vás nějak zaujme, osloví?*

„V prvním řadě musím říci, že nejsem člověk, který stráví večery a večery na tanečních představeních. Mě baví divadlo. Jsem posedlý divadlem.

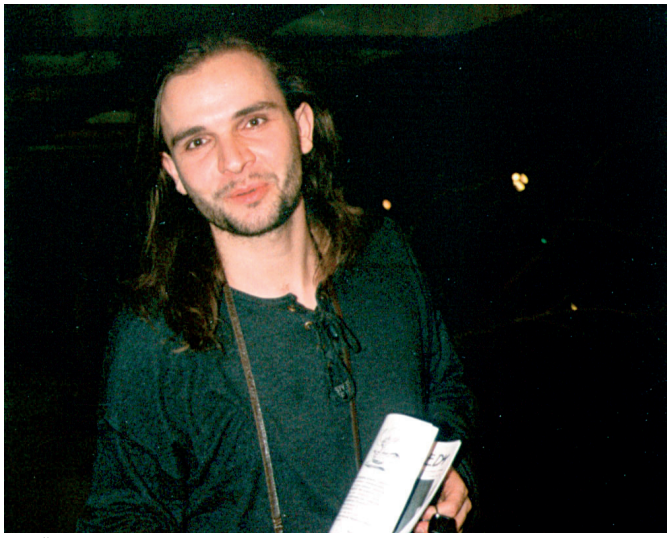

Ján Ďurovčík při exkluzivním rozhovoru pro TANEČNÍ ROZHLEDY ® *Foto: BoD*

V tomto směru vidím obrovský inspirační zdroj v celém českém umění. Takže já jdu na „Šmoka“, nyní na „Vaculíka“, na Pražský komorní balet a podívám se na choreografii Stoolgame starou dvacet let, ale „padám na zadek“. Vždy jsem žasl nad interpretací Pražského komorního baletu. Jdu ale na jiné představení, jdu na staré představení Laterny Magiky snad sto roků - Cirkus a padám právě tak, podívám se na novou věc, která mě inspiruje. Potom půjdu do divadla, na operu - operu máte právě tak skvělou a úžasnou.

Český tanec? ... Mě se líbí všechno. Mě se líbí i dobré představení Labutího jezera, úplně klasické, ale i absolutní avantgarda, pokud je dobrá, od postmoderního autora Petra Tyce.

Nemám růžové brýle a neberu všechno, co přišlo ze západu, že je skvělé a co uděláme my nebo vy, je špatné. Já jsem vděčný divák v tom, že se pobavím i na operetě. Neodsuzuji na základě žánru. Těžko se mi něco teď hodnotí, ale nejbližší je mi Pražský komorní balet. Myslím, že jsou technicky dokonale připravení. Celá konstelace - Pavel Šmok, Libor Vaculík, občas Petr Zuska, samozřejmě stálice Kylián, který sem tam přispěje se svými staršími věcmi ze „zlatého fondu“ - je skvělá.

• *Máte nějaké „svoje téma“, o kterém se bavíte s přáteli, nad kterým přemýšlíte?*

„Nevím, jestli to je moje téma, ale velmi často se bavím ve společnosti o současném umění. A mě na tom „rajcuje“ nebo překvapuje jedna věc: Já nevím, co současné umění je. Protože měřítko - co je současné v Bratislavě, dávno neplatí v Londýně, co je současné v Praze - my jsme pro devadesát procent Pražáků absolutně avantgardní, ale v Bratislavě jsme pro polovinu lidí tak klasičtí! Protože my tam máme divadlo Stoka, které hraje a sbírá ceny po celém světě svojí avantgardou.

Nebo blud tvrdit něco o nezávislosti. Co je to nezávislost? Že soubor odehraje jedno představení? Stačí, že přijde producent a řekne jedete na šňůru a budete dělat padesát představení a oni to neodmítnou.

Takže toto je téma, kterým se bavím a které mě normálně až vytáčí do velkých smíchů. Protože řeči o tom, že já jsem současný umělec tady v Praze... Přijdu do Bratislavy a jsem klasikář „jak bič“. Něco jiného jsi v Londýně, něco jiného jsi v Zürichu.

Takže to jsou takové bludy a zapomíná se něco jiného. Hrajeme divadlo od slova dívat, divák, divit se. Mě zajímá názor diváků, protože já hraji pro ně. Protože pokud nehraju pro ně, tak to můžu mít doma v garáži... Pokud bude stále většina lidí, kteří na představení přijdou a zaplatí si lístek, tak představení má smysl. Tím chci říci pro umělce, ať už současné nebo klasické, ať neposlouchají ty, co říkají „toto už je staré“ - pokud chodí lidi, pokud se to stále hraje, tak to má smysl. Máme obdarovávat lidi, máme je rozplakávat, okouzlit, nutit k zamyšlení, nebo rozčílit... Dokud se to daří, dotud hrajeme.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Minirozhovor s ředitelem BDT

Robert Meško, ředitel BDT *Foto: BoD*

Ředitel BDT Robert Meško mi na pár zvědavých otázek odpověděl po představení Bratislavského divadla tanca v Laterně magice na MTT Praha '99.

• Realizace představení „...romeo a júlia...“ musela stát asi strašnou spoustu peněz?

Robert Meško: „Ano. Představení vzniklo na základě spolupráce s našimi dvěmi hlavními sponzory - jsou to firmy EuroTel Bratislava a Ericsson. Byl bych rád, kdyby se připomenulo, že to vypadalo tak, že ani nebudeme moci přijet na MTT, protože je to nákladné představení po všech stránkách i na dopravu. Právě ale díky firmě Ericsson jsme tu mohli uskutečnit tato dvě představení.“

• Je těžké získat na Slovensku sponzory nebo už je BDT jménem a daří se to snadněji?

„Všude je to těžké, ale není to nemožné. Myslím, že jsme příkladem toho, co je možné.“

• Jak se vám jako ředitelovi a manažerovi spolupracuje s choreografem Jánem Ďurovčíkem, který má velmi odvážné nápady? Nemírníte ho v něčem?

„Ne, máte sféry rozdělené a myslím, že to velmi dobře funguje. Samozřejmě on předestře myšlenku a musím přiznat, že v tomto představení jsme museli udělat kompromisy kvůli penězům. Ale nejdůležitější je, že divák, který představení vidí, netuší, že by tam byly nějaké kompromisy. Všechno je tak, jak má být a to je podstatné.“

• Mě i jiným se líbí BDT. Můžete vy říci, že se vám něco líbí z českého tance?

„Přiznám se, že český tanec až tak velmi neznám. Samozřejmě viděl jsem Pražský komorní balet, několik nádherných představení a velmi se těším na Tanec Praha, jakožto kvalitní evropský festival a samozřejmě Mezinárodní týden tance. Takže bych jmenoval asi tyto tři body. Samozřejmě zdaleka neznám všechno, k čemu bych se mohl vyjádřit.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Randall Scott má zájem

V uplynulých dnech se na naši redakci obrátil Randall Scott z Holandska, s žádostí o zprostředkování kontaktů na české soubory a školy. Má zájem spolupracovat s nimi a vytvářet pro ně choreografie. Nejprve tedy jeho **stručný životopis.**

Po absolvování Rambertovy baletní školy v Londýně tancoval Randall Scott v několika evropských souborech, jako například Compagnia Balletto Classico v Itálii a Anglické národní opeře. Od roku 1990 tančil v Modern Jazz Dance Company Djazzex v Haagu. Zde také po čtyřech sezónách ukončil svoji dráhu tanečníka.

Jeho zkušenosti tanečníka byly největší motivací k založení Vision Dance & Theatre Productions v Alkmaaru, agentury zprostředkovávající poptávku a nabídku na tanečním trhu a později v celém uměleckém světě.

Vedle toho založil svoji vlastní taneční školu - Randall Scott Dance Center - s myšlenkou, že také amatéři mohou přejít na profesionální úroveň.

Jako choreograf debutoval Randall Scott v roce 1995 s choreografií „No Compromise“ v Korzo Productions. S tímto dílem postoupil do finále Internation Choreographers Contest v holandském Groningenu a Choreographischer Wettbewerb v německém Hannoveru. To jej také přivedlo do výběru rotterdamského divadla.

Pro Uměleckou akademii vytvořil v listopadu 1995 „Movement No.2“ a „Simple path“. V květnu 1996 se zúčastnil na Choreographischer Wettbewerb v německém Gelsenkirchenu s dílem „Borders“. Na konci roku 1996 vytvořil dílo „Voices Within“ pro poslední program Djazzexu. „Two Faces“ byla druhá choreografie vytvořená pro Korzo Productions během festivalu CaDance v Haagu.

Projekt Creation '97 byl jeho prvním, naprosto nezávislým projektem, ve kterém využil všechny své zkušenosti jako tanečník, choreograf a obchodník.

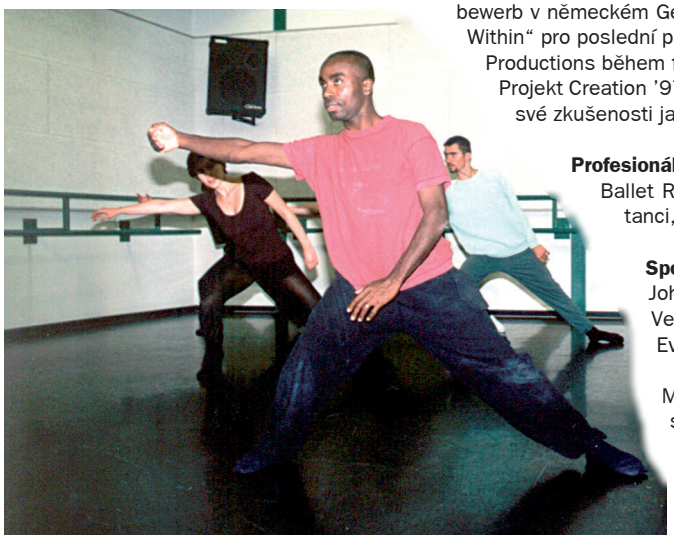

Randall Scott při práci *Foto: BoD*

Profesionální kvalifikace:

Ballet Rambert School - Londýn - Anglie, Diplom v klasickém baletu a soudobém tanci, Diplom Cechetti Advanced v tanci, Certifikát jevištní odbornosti

Spolupráce s choreografy (například):

John Wisman, Barry Stevens, Billy Wilson, Glen van Derhoff, Mark Haim, Neel Verdoorn, Ulysses Dove, David Bently, Krzystof Pastor, Feri de Geus, Marcello Evelin

Máte-li o kontakt zájem, zašlete o sobě bližší informace, včetně svých představ a kontaktní adresy. To vše v jazyce anglickém a v textovém souboru na disketě 3,5“ na adresu vydavatelství (viz tiráž na str. 18) nebo Internetem na adresu bod@bod.cz. Naše redakce pak zprostředkuje váš kontakt, takže neutratíte peníze za dopis do zahraničí. Ukázka z choreografie vytvořené v holandském Utrechtu je na titulní straně obálky.

BoD

Soudobé taneční divadlo v Divadle KOMEDIE

Soudobé taneční divadlo Jiřího Rebce vystoupilo 24. ledna 1999 v pražském Divadle KOMEDIE s tímto programem:
Motlitba (chor.: J.Rebec, hudba Lisa Gerrard) v provedení Jany Doležalové,
Rozpolcenosti (chor.: J.Rebec, hudba Peter Sculthorpe) v provedení Naděždy Janatkové, Martiny Přibylové a Světlany Ševčíkové,
Concertino (chor.: J.Rebec, hudba Antonio Vivaldi) v provedení Michaely Svojtkové, Jaroslava Langmaiera j.h., Martiny Přibylové a členů souboru,
Pas de deux (J.Rebec, hudba Leoš Janáček) v provedení Venduly Kopecké a Jaroslava Langmaiera j.h.,
Reminiscence (chor.: J.Rebec, hudba Jules Massenet) v provedení Světlany Ševčíkové,
Carl Orff (chor.: Jiří Rebec, hudba Carl Orff) v provedení členů souboru
Mám - li hodnotit tento koncert, chtěl bych nejprve uvést několik povšechných úvah o jeho autorovi i souboru.
Jiří Rebec patří k málo lidem, kteří počátkem sedmdesátých let u nás prokopávali cestu modernímu tanci. Vyučoval mnohé z těch, kteří později zakládali vlastní soubory a studia, učil mnohé dnešní známé i neznámé choreografy, vedoucí souborů, tanečníky. Učí samozřejmě stále. A protože v kumštu tvůrce a autor dnes a denně musí obhajovat své a dokazovat kvalitu, musím hned úvodem zcela jednoznačně prohlásit, že tímto koncertem Jiří Rebec vynesl své trumfové eso.
Pokud použijeme metr neprofesionálního tance (Soudobé taneční divadlo se svými produkcemi neživí), musím bez výhrady prohlásit, že tímto koncertem český scénický neprofesionální tanec završil svoji cestu - dál už nejde nic, než se zprofesionalizovat, ovšem smůla, že všichni čeští potencionální možní adepti narazí na limitující společenské podmínky. Škoda, představoval bych si normální další vývoj tohoto souboru v začínající profesionální dráze. Je obdivuhodné si uvědomit, že tanečníci Soudobého tanečního divadla dosáhli svých technických kvalit vedle běžného zaměstnání, či studia na škole a tanec je pro ně „pouhým“ koníčkem.
V každém případě bych přivedl na koncert tohoto souboru zejména ty studenty tanečních konzervatoří, kteří preferují moderní tanec. Myslím, že by mnohým spadl hřebínek a představení Soudobého tanečního divadla by je přivedlo k zamyšlení nad vlastním přístupem ke studiu tance. Vždyť tančí-li takto neprofesionální tanečníci, jak teprve by měli tančit profesionálové (a dnešní studenti - budoucí profesionálové)! V českých podmínkách však je hranice mezi oběmi tábory v řadě případů zcela nejasná (u moderního tance).
Takže to už jsem u všeobecného hodnocení technických kvalit souboru - ti z Vás, kteří znáte Jiřího Rebce a jeho maximalistický, náročný přístup k tréninku, podpořený tím, že ví, jak na to, (zároveň mu při výuce pomáhají další kvalifikovaní pedagogové např.: Jaroslav Langmaier, absolvent London Contemporary Dance School nebo Bohunka Jelínková, členka baletu ND Praha), prostě Vám je jasné, že naučí.
A Vy, kteří Jiřího Rebce neznáte, nelitujte peněz a až budeme v časopise avizovat další z koncertů Soudobého tanečního divadla, jeďte se do Prahy podívat. Dá Vám to látku k přemýšlení.
Co se týká choreografických kvalit představení: pochopitelně, že kde je technika, dá se i daleko víc čarovat s pohybem. Dalším východiskem ke choreografickému kouzlení je práce s hudbou, zmocnění se jejího vnitřního obsahu. Často jsem si říkal, jak to, že Jiří Rebec tak dobře intuitivně vnímá hudební finesy, které uvnitř skladebné formy probíhají - vysvětlení přišlo při našem rozhovoru - svěřil mi, že se pěknou řádku let učil hrát ... (jejda paměť - na housle nebo na klavír, teď vážně nevím...), ba že i zpíval ve sboru.
Choreografická práce se mi líbila - neustálý tok navazujících pohybů tvořil stále pokračující řeku, kde vše působilo logicky, nic se neopakovalo, nepůsobilo stereotypně. O jednotlivých tancích psát mnoho nebudu - nikdy jsem nemiloval rozbory typu, co chtěl říci autor tím a co tamtím, recenzent by snad neměl vědět o díle víc než jeho autor.
Jen krátce: Rozpolcenosti představují v rámci koncertu velkou filozofickou metu - je to tanec o dnešním člověku, o problému odcizení sobě navzájem. Tři tanečnice, jsou sice na jednom jevišti, (ne)komunikují spolu - tak, jak je to běžné v odzicené společnosti - každá má své ego, které míjí ego druhého. Sejdou se nebo ne? Ne. Jako majetek nebo malý svět vlastní každá svoji židli. Židli (majetek) jsou ještě schopny vnímat (využití rekvizity smysluplné), druhého ne, každá má přece svých vlastních starostí dost, že? Tanec je jakýmsi šíleným světem, vyznění je podpořené expresivní soudobou vážnou hudbou.

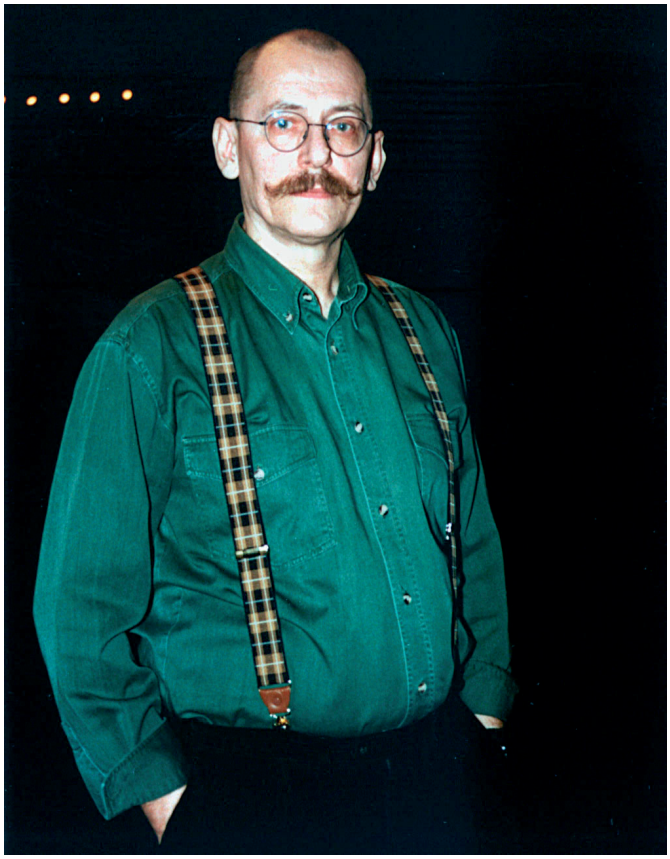

Jiří Rebec v Divadle KOMEDIE Praha *Foto: BoD*

Concertino ve mně okamžitě po prvních několika minutách navodilo silnou vzpomínku na moji knihu na dobrou noc: Jean Georges Noverre - Listy o tanci a baletech. Napadlo mě, že vzhledem k tomu, co píše Noverre ve své knize, by Rebcovo zpracování Vivaldiho Concertina musel rozhodně akceptovat. Proč? Vtipná choreografie mající spád, vyváženě střídající sborové a sólové části, zatančená s chutí, výborně jdoucí na muziku, která se stává motorem pohybu, přičemž pohyb sám není zkostnatělou lekcí klasiky 19. nebo počátku 20. století.
Do přestávky po tomto tanci divák vycházel skvěle naladěn.
Co říci o Pas de deux? Málo souborů si může dovolit postavit na repertoár komorně laděnou partnerskou práci. Tady to vyšlo. Postřeh odjinud: Jaroslav Langmaier j.h. možná u části dámského publika doplácí na to, že je v Praze příliš známou postavou. Jinak ho bude hodnotit divačka z Krnova a jinak zmlsaná Pražačka... Protože přiznejme si, kolik tanečníků má český scénický tanec úrovně Jaroslava Langmaiera? Vynechte baleťáky z Národního a vypočítejte mi jich aspoň deset... honem rychle bez přemýšlení, teď!
Další úskalí kromě kvalit tanečníků znamená Pas de deux samozřejmě pro choreografa. Předpokládám, že stvořit kvalitní Pas de deux je pro choreografa totéž, čím je klasická sonáta pro skladatele. Suše dodám, že toto Pas de deux je podařené, pro archiváře přidám informaci, že se jednalo o premiéru.
Reminiscence v podání Světlany Ševčíkové pro mne znamená opětné potvrzení toho, že jedině zralá žena může být i zralou tanečnicí. Pro nezasvěcené dodám „zaokrouhlené“ datum - Světlana Ševčíková patří věkem kamsi do druhé poloviny svých třicátých let. U Jiřího Rebce tančí od začátku souboru, který letos slaví 20. výročí existence!!! Taneční pohyb není jedinou alfou i omegou tanečníka, mnoho informací jde k divákovi i odjinud, z mimiky, očí, výrazu, promlouvá celé tělo... Zralá a inteligentní žena, to je symfonie čehosi, co se nedá popsat slovy dost přesně. Experti na mimosmyslové vnímání by Vám řekli...
Tečka na konec koncertu: Carl Orff. Ze satelitu jsem za poslední roky shlédl množství scénických zpracování hudby Carla Orffa (podotýkám, že Jiří Rebec si nevybral známou Carminu Buranu, ale zcela jinou skladbu). Musím uvést, že zpracování Soudobého tanečního divadla odpovídá standartu a je dobrou dramaturgickou tečkou za koncertem.

-mn-

Fotoreportáž

PAS DE DEUX

CARL ORFF

REMINISCENCE

ROZPOLCENOSTI

Foto: BoD

Nominace na Ceny Thálie za rok ’98

Nominace za mimořádný ženský a mužský výkon v roce 1998
(nominovaní jsou uvedeni v abecedním pořadí)

Balet - ženské výkony

Tamara Černá
Národní divadlo moravskoslezské Ostrava

Wolfgang Amadeus Mozart - Requiem
choreograf: Eddy Toussaint j.h.
kostýmy: Eliška Zapletalová
scéna: Alexander Babraj
dirigent: Václav Návrat
baletní sólo

Mimořádným způsobem vyjádřila pohybem hlubokou hudbu Mozartova Requiem. Prostředkem ji k tomu byla čistá a lehká technika klasického tance v současném pojetí. Výsledkem nebyla pouhá interpretace hudby, ale díky vnímavosti tanečnice mohl divák prožít naplno emoce a hloubku Mozartovy hudby nejen sluchově, ale i vizuálně.

Zuzana Susová
Národní divadlo Praha

Petr Iljič Čajkovskij - Louskáček
choreografie a režie: Jurij Grigorovič
scéna a kostýmy: Simon Virsaladze
dirigent: František Preisler ml.
role - Marie

Jistá a čistá technika klasického tance, lehkost provedení, spolu s citem pro hudbu Čajkovského ji umožnily ve světové choreografii, mimořádně interpretačně (po technické stránce) náročné, vytvořit roli za kterou je nominována na Cenu Thálie ’98.

Nelly Danko
Národní divadlo Praha

Dimitrij Šostakovič - Isadora
choreografie: Libor Vaculík
hudební koláž: Petr Malásek
libreto: Josef Bednárik
scéna: Milan Ferenčík
kostýmy: Peter Čanecký
režie: Josef Bednárik
role: Isadora Duncan

V postavě Isadory, která tanečnici nabízí nevšední interpretační šance, využila tanečnice svých bohatých zkušeností. K tomu přidala hluboký niterný prožitek a pohybovou kulturu s jistou technikou. Výsledkem je pro diváka hluboký dojem s mrazením v zádech. Touto rolí vrcholí řada jejích výkonů nesmírně silných, emotivních a opravdových. Role je mimořádná souladem tance, výrazu a herectví.

Balet - mužské výkony

Jan Kadlec
Národní divadlo Praha

Petr Iljič Čajkovskij - Louskáček
choreografie a režie: Jurij Grigorovič
scéna a kostýmy: Simon Virsaladze
dirigent: František Preisler ml.
role - soudní rada Drosselmayer

V roli Drosselmayera, která by mohla svádět k „manýře“ si našel lidskou polohu s nádechem ironie se samozřejmou technikou klasického tance. Prost jakýchkoliv „klišé“ se jeho postava přiblížila jak dospělému tak i dětskému divákovi a umožnila plně vychutnat krásnou hudbu i jednoduchý děj Čajkovského baletu. Přesto, že tato role nenabízí tolik možností jako např. Isadora je tato role v interpretaci Jana Kadlece mimořádným uměleckým výkonem.

Richard Kročil
Národní divadlo moravskoslezské Ostrava

podle předlohy Jeana Geneta - Tanečník na provaze
choreografie a režie: Phillipe Talard j.h.
hudba: Dayton Aleman a Dennis Kuhn
scéna: Johanes Conen - úprava Alexander Babraj
kostýmy: Johanes Conen - úprava Eliška Zapletalová
role - Tanečník

Mladý tanečník na sebe upozornil vitalitou, velkým pohybovým rozsahem a citem pro rytmus a tep pohybu. Na tom je postavena jeho role. Divákovi nabídne nevšední zážitek expresivního uchopení jednoduché, ale velmi působivé hudby. Jistou technikou s velkým rozsahem a citem pro hudbu je osobností inscenace Tanečník na provaze.

Jiří Pokorný
Národní divadlo Praha

choreografie: Libor Vaculík
hudební koláž: Petr Malásek
libreto: Josef Bednárik
scéna: Milan Ferenčík
kostýmy: Peter Čanecký
režie: Josef Bednárik
role - Sergej Jesenin

Stejně jako role Isadory dává i role Jesenina mimořádnou šanci pro interpreta. Tanečník ji beze zbytku využil. Jeho technické přednosti účelně využité spolu s hloubkou prožitku rozervaného Jesenina daly vzniknout mimořádné roli s hlubokým dopadem na diváka. Intenzitou výkonu a síly tvoří partnera k roli Isadory, i když tato je větší. Za tuto svou postavu je Jiří Pokorný navržen na Cenu Thálie '98. Role doplňuje řadu jeho mimořádných výkonů na divadelní scéně.

Rozšířené nominace

Balet - ženský výkon

Marika Blahoutová - sólo v inscenaci Po zarostlém chodníčku v nastudování Pražského komorního baletu
Taťána Juřicová - Isadora v inscenaci Isadora v nastudování Národního divadla ve Stavovském divadle, Praha
Jana Kosíková - Lisetta v inscenaci Marná opatrnost v nastudování Národního divadla, Brno
Natálie Turjanicová - Giselle v inscenaci Giselle v nastudování Divadla J.K.Tyla Plzeň

Balet - mužský výkon

Stanislav Fečo - Louskáček v inscenaci Louskáček v nastudování Národního divadla Praha
Boris Hanák - Simona v inscenaci Marná opatrnost v nastudování Národního divadla Brno
Jiří Horák - De Grieux v inscenaci Manon v nastudování Moravského divadla Olomouc
Jiří Jelínek - Sergej Jesenin v inscenaci Isadora v nastudování Národního divadla, ve Stavovském divadle Praha.

Schválila odborná porota pro udělování Cen Thálie pro balet ve složení: Vladimír Nečas - předseda
členové: Dana Paseková, Jana Holeňová, Zdeněk Prokeš, Andrej Halász

Kdo Cenu Thálie za rok 1998 dostane?
Dozvíte se to spolu s námi v přímém přenosu České televize z Národního divadla Praha 27. března 1999.

Ceny Thálie, to není jenom balet, ale i další obory. Na fotografii přinášíme tři z herců: Františka Němce, Ivu Janžurovou a Karla Rodena.
Foto na této dvojstraně: BoD

Víte o tom?

- Nezávislé sdružení profesionálních tanečníků POST FESTUM uvedlo 8. února 1999 v divadle ČAS v Plzni premiéru představení s názvem SCHIZMA. Jednalo se o večer složený z původních choreografií **Aleny Peškové** (mohli jste si ji prohlédnout na titulní straně prosincového čísla TR 1998). Tančili: Olena Papka, Alexandra Alimova, Zuzana Baláčová, Zuzana Šimáková, Olexandr Kisel, Yevhen Kostiuk, Miroslav Hradil a David Dvořák.
- V Duncan Centre Praha pokračovaly 13., 18. a 19. února 1999 sólové taneční představení **Petra Tyce** Znásobeně sám (v choreografiích Niny Vangeli, Petra Zusky a Simone Sandroni).
- Prezentační promítání televizní inscenace díla Čtyři Biblické tance pro varhany a dva tanečníky Petra Ebena v choreografickém zpracování **Petra Tyce** za osobní přítomnosti Petra Ebena se uskutečnilo 2. února 1999 odpoledne v kině Mat, Karlovo náměstí Praha. Pořad vyrobila Česká televize, tvůrčí skupina Vítězslava Sýkory, režisérem pořadu je Jaroslav Hovorka.
- Jste z Prahy a chcete vidět, jak se tančí mimo Prahu? Máte jedinečnou příležitost: V Divadle V Celetné v Praze vystoupí 27.3. v 17^{00} **Soukromá taneční škola Dany Malé z Jablonce nad Nisou**. Uvidíte choreografie Dany Malé, Kateřiny Malé a Jiřího Zbořila. Představení má název Kam letí nebe a jedná se o dramatizace básní Ivana Wernische. Básně recituje Zdenka Fleglová.
- Už jste se přihlásili na některé z regionálních kol celostátní přehlídky scénického tance **Tanec, tanec... '99**? Informace a propozice jsme přinesli v minulém čísle TR, na Vás je vzít papír a tužku, napsat údaje o choreografii (jedné i více) a souboru a vše odeslat na příslušnou, Vám vyhovující adresu!
- **ZUŠ Pardubice Polabiny** pořádá další ze svých tanečních seminářů 20. března 1999.
- V době, kdy je náš časopis v sazbě, by měl probíhat (1. března 1999) taneční koncert **ZUŠ Na Střezině v Hradci Králové** v Divadle Beseda.
- Na 27. února 1999 jsme byli pozváni do Pardubic na další z tanečních koncertů **První soukromé taneční školy Heleny Machové**.
- Jan Steklík a Vítězslav Švalbach vystavovali své novinové ilustrace v brněnské galerii „U dobrého pastýře" (17.2. - 4.3.1999). Samozřejmě, že zde nechyběly originály kreseb Jana Steklíka pro Taneční rozhledy, k nahlédnutí byly Taneční rozhledy i přímo na místě.
- Letošní premiéra (v pořadí 22.!) tradičního představení **Tančíme pro radost ZUŠ Ústí nad Orlicí** a souboru **C-Dance** v choreografiích Evy Veverkové se bude konat 16. dubna 1999 v Roškotově divadle. Začátky představení v 17^{00} a v 19^{30}. Na večerní představení doporučujeme předprodej vstupenek: Klubcentrum Ústí nad Orlicí tel.: 0465 - 52 32 39.
- Zveme Vás do Divadla Komedie Praha na další z představení **Soudobého tanečního divadla Praha Jiřího Rebce**. Premiéru zde budou mít další choreografie Jiřího Rebce: Svatyně (hudba Ennio Morricone) - tančí členové souboru a Pas de deux I. (hudba Rick Wright) - tančí Michaela Svojtková a Jan Jakl.
- **Taneční divadlo TC UTK MU MIMI FORTUNAE Brno** vás zve na představení: Scénická poznámka na téma štěstí „Carmina Burana" (hudba Carl Orff), „Balady o smrti" (písně Spirituál kvintetu, Jaromíra Nohavicy, Asonance ad.), „Miniatury" - láska, vášeň parodie, žertíky: Fronta, Svatební, Dobrý večer!, Planu.
  I. premiéra 22.4. 1999, II. premiéra 23.4. 1999 obě se konají v Divadle Bolka Polívky Brno, začátky 19^{00}.
- I letos připravujeme v **Ústí nad Orlicí „Letní dny tance"** (starý název Mezinárodní taneční dílna jsme opustili, protože kromě cvičení probíhá souběžně i taneční festival **3x Modern Dance**, proto jsme zvolili „širší" termín). Letošní šestý ročník se koná opět začátkem prázdnin: 3. - 10. července. Bližší informace podá Iva Švarcová, Artama Praha, Křesomyslova 7, P.O.Box 2, 140 16 Praha 4 - Nusle, nebo Eva Veverková, Havlíčkova 120, Ústí nad Orlicí 562 01, tel.: 0465 - 52 50 87. Organizací a evidencí je pověřena Dana Chládková, sdružení příznivců regionální kultury REGIKA, Na Větru 787, 563 01 Lanškroun - sem také můžete směřovat své přihlášky. Skupina tanečních pedagogů pro „Letní dny tance" se zatím formuje, abychom prozradili alespoň některá jména: Zuzana Bacová (sólistka Artyci - Slovensko, taneční lektorka), Leona Qaša Kvasnicová (sólistka Bratislavského divadla tanca - Slovensko), Jaroslav Langmaier (absolvent London Contemporary Dance School, sólista Soudobého tanečního divadla Jiřího Rebce), Jiří Lössl (metodik, pedagog, choreograf,) aj.
- **Entrée k Tanci**, festival české a slovenské pohybové tvorby se chystá letos počtvrté do Hradce Králové. Termín: 16. - 18. dubna 1999.

Bořivoj Navrátil pro Taneční rozhledy

V rámci mapování, jakou mají zkušenost se soudobým scénickým tancem lidé, věnující se jiným uměleckým disciplínám, jsme se tentokrát zeptali známého herce Bořivoje Navrátila.

Bořivoj Navrátil: „Již při studiu herectví na JAMU před mnoha lety (ó, hrůzo) jsem se leccos o scénickém tanci dověděl. Měli jsme báječnou paní profesorku pohybové výchovy paní Jiřinu Ryšánkovou, která nám dala nahlédnout do všech disciplin, které souvisely s pohybovým vyjádřením. Po absolvování školy jsem pak celý svůj herecký život strávil ve velkých divadlech, kde pod jednou střechou byla tři tělesa: opera, činohra a balet. Tak jsem se seznámil se svou pozdější (dnes už dávno bývalou) ženou, která byla tanečnicí ve Státním divadle v Ostravě. Bylo to v době tamnějšího působení choreografa Pavla Šmoka. Jeho inscenace byly tehdy pro mne senzací: žasl jsem, co vše je možno pohybem vyjádřit. - Jak srozumitelně, jak přesně, jak krásně!"

Za spolupráci děkujeme MgrTh. Ervínovi Kukuczkovi.

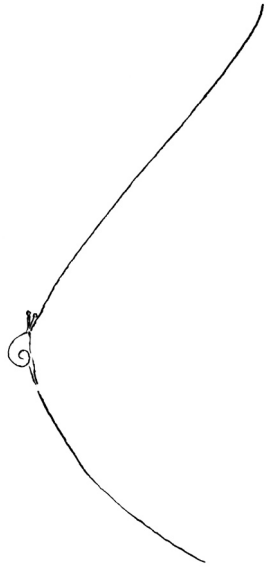

Kresba: Jan Steklík

V příštím čísle přineseme

- Byli jsme v Brně za Mimi Fortunae
- S Lenkou Švandovou o její práci a Malém Tanečním Seskupení Brno
- Rastislav Letenaj pro Taneční rozhledy
- Znáte Martinu Dostálovou, tanečnici z VČD Pardubice?
- Šárka Vrašťáková dnes
- Miniinterwiev - Jan Kaleja
- Jak vidí tanec Daniel Forró, skladatel z Brna
- Rozhovor s choreografem a pedagogem Jiřím Rebcem, ředitelem Soudobého Tanečního divadla Praha o 20. výročí souboru ad.
- TANAMBOURÉE Varnsdorf

Obraz tance '99

Taneční soubor Invence pořádá ve spolupráci s DDM a MKS Havířov **druhý ročník celostátní výtvarné soutěže OBRAZ TANCE '99.**

V minulém roce se této soutěže účastnilo na 120 soutěžících. Vyhlášení vítězů proběhlo v programu celovečerního představení Invence - 20. června 1998.

V 1. věkové kategorii se tehdy na prvním místě umístila Karolína Sankotová ze ZUŠ B. Martinů Havířov na druhém Tereza Čapandová ze ZUŠ Bohuslava Martinů Havířov a na třetím Vladimíra Staňková ze ZUŠ B. Martinů Havířov.

Ve druhé věkové kategorii 14 - 18 let se na prvním místě umístila Lada Santariusová ze ZUŠ Krnov - Albrechtice, na druhém Michaela Kumhalová z Havířova a na třetím Lenka Šlagorová ze ZUŠ Krnov Albrechtice.

Zvláštní cenu získal kolektiv ZUŠ Adamov za trojrozměrná díla.

Ceny letošního ročníku budou předány vítězům soutěže na „Přehlídce havířovských souborů moderního tance '99" v KD Petra Bezruče v Havířově 20. června 1999.

Za informace děkujeme Pavlovi Ondrejkovi, vedoucímu TS Invence Havířov.

Úspěch Taneční konzervatoře Praha

V japonské Nagoye skončila 15. února galakoncertem 3. mezinárodní baletní soutěž v klasickém a moderním tanci. Klasické části se zúčastnili posluchači posledního ročníku pražské Taneční konzervatoře Zuzana Zahradníková a Lukáš Slavický. Ve starší kategorii od 19 do 28 let soutěžila Zuzana Zahradníková, která postoupila do semifinále mezi 14 nejlepších účastníků. Lukáš Slavický získal mezi 26 soutěžícími v mladší kategorii do 19 let 3. cenu a bronzovou medaili. Prvá dvě místa obsadili tanečníci z Kuby a Japonska.
Své umění a zároveň i výsledky skvělé pedagogické práce pražské Taneční konzervatoře budou dále reprezentovat v březnu na galakoncertu v Budapešťské Státní opeře. Tento galakoncert se koná u příležitosti výročí narození Rudolfa Nurejeva a jsou na něj pozváni laureáti světových soutěží. Lukáš Slavický se pak ještě v dubnu zúčastní galakoncertu ve Vídni, konaného u příležitosti Vídeňské mezinárodní baletní soutěže, jejímž laureátem se stal v loňském roce.
(Za informace děkujeme Taneční konzervatoři Praha a gratulujeme oběma studentům i všem pedagogům ke skvělé prezentaci jejich práce!)

Lukáš Slavický - Variace z baletu Korzár - Nagoya - Japonsko - 1999 *Foto: archiv Taneční konzervatoře Praha*

TANEČNÍ ROZHLEDY®

OBRAZ TANCE '98

(vlevo)
3. místo - II. kategorie
Lenka Šlagorová
ZUŠ Krnov - Albrechtice

(vpravo)
1. místo - II. kategorie
Lada Santariusová
ZUŠ Krnov - Albrechtice

Krása tance ve Východočeském divadle Pardubice

Představením Krása tance 18. ledna 1999 oslavil taneční obor ZUŠ Pardubice - Polabiny 30. výročí existence školy. Na místě byl i náš redaktor Bohumír Džubej, který některým z protagonistů večera položil pár otázek.
První otázky směřovaly k Evě Malátové, která stála u zrodu tanečního oboru tehdejší LŠU a vychovala generace tanečníků:
• *Co byste řekla k dnešnímu představení?*
Eva Malátová: „Líbilo se mi moc, především jsem ráda, že jsem zase viděla svoje bývalé žáky, mám radost, že pokračují a že jim to jde."
• *Škola slavila 30. výročí, je sympatické, že má taneční obor svůj vlastní koncert...*
„Hudební obor slavil vlastně už dříve, na podzim, tam bylo výročí, jenže jsme nedostali divadlo, takže je to trošičku posunuté. Oslavy pořádáme tradičně - dělali jsme je po dvaceti letech, po pětadvaceti..."
• *Když porovnáte oslavy, které byly po dvaceti letech a dnes, jaký je mezi nimi rozdíl?*
„Bylo to dost jiné, chyběli tady páni Hajnové, oba jsou profesoři konzervatoře, Luboš ještě tancuje v Národním divadle, Mirka Burešová, dnes Martinská, která tančí v Laterně Magice...
Úroveň byla a je dobrá."

• *Jste spokojená s dnešním vystoupením?*
Naďa Gregorová: „Ano, doufám, že se tance líbily. Předvedli se naši dnešní i bývalí žáci, myslím, že představení skoro na devadesát devět procent klaplo."
• *Jak je těžké dát dohromady takový pořad, kde v druhé polovině jsou bývalí absolventi, dnes roztroušení po celé republice?*
„Je to složité, protože vlastně ke změnám došlo i dnes odpoledne, ale bohužel už programy byly vytisknuté, takže něco málo bylo jinak... Ale velké problémy nebyly, všichni jsou tak rozumní a disciplinovaní, že to bylo v pohodě."

• *Dnes to bylo po třiceti letech, myslíte, že se tu sejdeme po čtyřiceti letech?*
„Jestli tady ještě budu... (smích). Uvidíme, samozřejmě rádi se sejdeme, doufám, že ještě nějaké žáky vychováme. Určitě se zase sejdeme."

• *Jaký pocit má z představení ředitel školy?*
Mgr. Jindřich Pavlík: „Nádherný, protože náš taneční obor patří mezi špičkové a v dnešním večeru to opět v plném rozsahu potvrdil. Umělecká úroveň je vysoká, bez komentáře. Je to výsledek velké práce všech kantorek tanečního oboru, bez výjimky."
• *Když se podíváte na bývalé absolventy, co si říkáte?*
„Je to nádherný pocit. Protože jejich návrat je tím nejlepším vysvědčením pro práci pedagogů, protože „kořínky byly zapuštěny a teď už rostou další oddénky".
Děkuji za rozhovor.

Mezi hosty večera patřili (první údaj v závorce značí vystudovanou školu a druhý dnešní působiště): Kateřina Brožová (Taneční konzervatoř Praha, ZUŠ Polabiny), Eva Čížková (AMU Praha, ZUŠ Polabiny), Helena Machová - ředitelka První soukromé taneční školy v Pardubicích, Jan Kaleja (Taneční konzervatoř Praha, VČD Pardubice), Petra Šťastná (Taneční konzervatoř Praha), Pavla Cejnarová (AMU Praha, ZUŠ Hradec Králové), Adriana Pozdníková (AMU Praha, ZUŠ Polabiny), Petra Kováčová (Janáčkova konzervatoř Ostrava), Gabriela Pilařová (Janáčkova konzervatoř Ostrava), Lenka Široká (Janáčkova konzervatoř Ostrava, Národní divadlo Moravskoslezské), Helena a Ivan Hurychovi (oba AMU Praha, Janáčkova konzervatoř Ostrava, Národní divadlo Moravskoslezské), Naďa Gregorová (AMU Praha, ZUŠ Polabiny), Renata Klečková (Pedagogická fakulta Hradec Králové, ZUŠ Chrudim).

Ptal se BoD, zpracoval -mn-

Po představení pro TANEČNÍ ROZHLEDY ® *Foto: BoD*

QUO VADIS, JUDEI? (chor. A.Pozdníková) *Foto: BoD*

Mezi čestnými hosty byla i Eva Malátová *Foto: BoD*

LIDI, PROBUĎTE SE! (chor. N.Gregorová) *Foto: BoD*

Variace SVANILDY z baletu COPPÉLIA *Foto: BoD*

Variace KITRI z baletu DON QUIJOTE *Foto: BoD*

SEVILLANY (chor. T.Kryštůfková) *Foto: BoD*

CONCERTO GROSSO č.6 (chor. E.Čížková) *Foto: BoD*

Došlo z Kyliánovy nadace

Vážení přátelé,
obracím se na Vás vlastně s prosbou, ač bude znít asi paradoxně. Chci Vás totiž touto cestou požádat, abyste o sobě dali vědět.
Myslím, že o Kyliánově nadaci už bylo mnohé řečeno (v neposlední řadě i v tomto časopise). Ráda bych jen připomněla, že si klade za cíl co nejvíce informovat zájemce z řad české odborné i laické veřejnosti o současném dění v tanci a baletu ve světě, ale také svět o dění v Čechách. K tomuto cíli byla vybudována velká videotéka, která sídlí v Divadelním ústavu v Praze. V současnosti čítá přes 700 titulů a je neustále doplňována o nejnovější díla zahraničních choreografů. Kromě toho se zde soustřeďují také informace o zahraničních souborech a školách, o konkursech, stážích, festivalech, stipendiích, grantech a jiných aktivitách. Problém tkví v tom, že vlastní (stejně jako mnozí jiní, kteří se k podobným informacím dostanou) příliš málo kontaktů na české soubory, školy, choreografy, interprety. Shánění takových adres se rovná detektivní činnosti. Výsledkem je, že se důležité informace dostávají k lidem pozdě, dostanou se jen k některým, zejména k těm aktivním a (co si budeme nalhávat) ponejvíce pražským.
Stejně tak jen s obtížemi sháním informace o Vašich aktivitách, programech, premiérách, úspěších a potřebách, které zase zajímají organizace „na druhé straně“. Na odpověď organizátorům zahraničního festivalu, kteří u nás hledají zajímavé soubory, bývá většinou velmi málo času. Tito lidé chtějí většinou vidět na videu ukázku z tvorby, přečíst si základní údaje o tvůrcích a interpretech a tak opět vyhrávají ti nejaktivnější, kteří se starají o to, aby byli vidět a aby o nich bylo slyšet.
Proto Vás žádám o jediné: DEJTE O SOBĚ VĚDĚT!
Máte-li o takovéto informace zájem, jediné, co potřebuji, abych Vám je dodala, je Vaše adresa, nebo jiné spojení na Vás.
Kyliánovu nadaci najdete na této adrese:

Kyliánova nadace
Divadelní ústav
Celetná 17
110 00 Praha 1
Tel: 02-24809157
Fax: 02-24811452
E-mail: bibliografie.du@czech-theatre.cz

Každý čtvrtek od 9^{00} do 17^{00} Vám na tomto telefonu ráda zodpovím i jakékoliv dotazy.
Těším se na spolupráci s Vámi

Elvíra Němečková

Leona alias Júlie

Leona Qaša Kvasnicová mě naprosto uchvátila coby sólistka BDT v představení „... romeo a júlie ...“ v rámci MTT Praha ’99. Je jednou z českých členů tohoto slovenského souboru.
• *Jak se vám zde tančilo na „domácí půdě“?*
Leona Qaša Kvasnicová: „Tančilo se mi skvěle. A konečně mi diváci úplně rozumí, protože na Slovensku když jsme a hovoříme, tak češtině ne všichni rozumí v té rychlosti. Cítila jsem se skvěle, uvolněně.“
• *Soubor je vynikající, vy do něj dobře zapadáte. Je to vaše konečná stanice, nebo „pošilháváte“ někam dál, ven?*
„Myslím, že každý, když se dostane na určitou úroveň, chce jít dál a pokračovat. Ale zatím si nestěžuji!“
• *Představení je emotivně silné. Co dává vám, když ho prožíváte „zevnitř“?*
„Je to hodně psychicky náročná role, krásná role, která se vyvíjí během představení a pro mě je velká čest si tuto roli zatancovat. Je v tom ale taky kus řemesla, ne po každé to člověk může prožít jako ve skutečnosti, protože je to hodně náročná role a člověk by se z toho zbláznil, kdyby měl každý večer umírat (všeobecný smích).“
• *Máte roli Júlie. Už jste se někdy zamilovala v životě?*
„Hodněkrát“.
• *Hledáte si partnery v tanečním světě? Aby vás jednou někdo náhodou neodvedl od tancování...*
„Byli to většinou tanečníci. Člověk, když tancuje a je tomu hodně věrný, tak se pohybuje většinou v prostředí, kde ho obklopují samí tanečníci a náhoda tomu chce, že to tak dopadne...“
• *Vzpomenete si někdy na své taneční začátky?*
„Začínala jsem v Brně se svou skupinou...
• *V Čechách učíte také na letní škole tance?*
„Ano, u Jindry Hesse.

➲

Tanec v Divadle KOMEDIE

Ačkoliv je sice Divadlo KOMEDIE Praha činoherní divadlo, má v poslední době na svém repertoáru dva zajímavé taneční projekty:
HAMLET - part 2 je hudebně taneční představení herce Davida Prachaře a bubeníka Pavla Fajta na motivy slavné Shakespearovy tragédie. Představení se zúčastnilo divadelního festivalu Divadlo 98 v Plzni a bylo nominováno v anketě Divadelních novin jako „Inscenace roku“.
TIŠE KE SVĚTLU je autorské představení Davida Prachaře (premiéra 16. ledna) - čistě taneční a pohybová záležitost. Jde o tanečně - hudební představení herců Divadla Komedie (Viktorie Čermáková, Petra Lustigová, Alena Štréblová, Dana Batulková, David Matásek, Jan Dolanský, Saša Rašilov ad. v režii a choreografii Davida Prachaře.

Nina Brzorádová na MTT

Na letošním Mezinárodním týdnu tance Praha ’99 měly - soudě podle ohlasu u tanečníků - největší úspěch hodiny klasiky s tanečním pedagogem Ninou Brzorádovou. Zeptal jsem se jí, jaké jsou její dojmy z této akce:
• *Pracovalo se vám zde dobře, měla byste za rok chuť učit na MTT znovu?*
Nina Brzorádová: „Ano, učila bych, práce se mi líbila, tanečníci pracovali dobře, byli otevření...“
• *A co jejich úroveň?*
„Byl to takový mix, směs lidí. Úroveň nebyla stejná, byli někteří pokročilejší, jiní méně. Takže z tohoto pohledu práce byla těžší, ale doufám, že si tanečníci z toho něco vzali...“
• *Byla jste se podívat na některé představení?*
„Zatím jsem nemohla, protože jsem trochu nachlazená, ale půjdu asi dnes i zítra. Pondělní představení Jana Kodeta jsem už ale viděla jinde.“
• *Kromě MTT - učíte zde další hodiny na konzervatoři TC?*
„Ne, dělám tréninky pro Pražský komorní balet, pro Laternu Magiku, ale pracuji i s Dominem Praha... Jsem na „volné noze“.
Děkuji za rozhovor.

-mn-

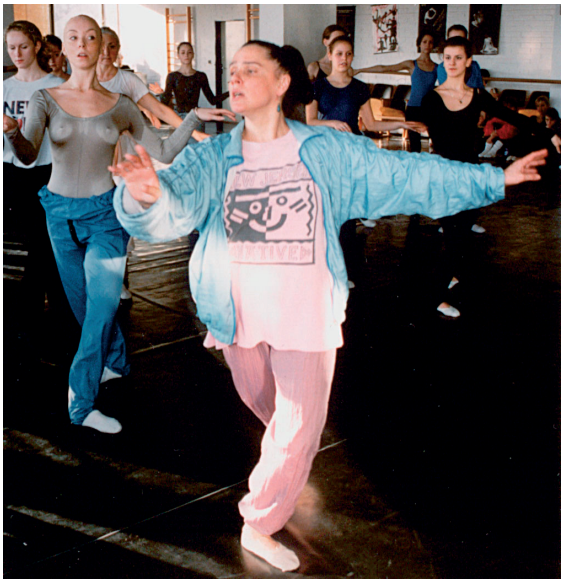

Nina Brzorádová v tělocvičně „Na Větrníku“ *Foto: BoD*

• *Jak se cítíte jako pedagog?*
„Dobře, baví mě předávat, co umím, ostatním lidem. A je hezké vidět na nich výsledek své práce.“
• *Máte nějaké taneční vzory, koukáte se třeba na video, nebo už na to nezbývá čas?*
„Vzory nemám, nechávám se spíš inspirovat. Je moc dobrých tanečníků všude ve světě, člověk by si měl od každého něco vzít, ale nechat si svoji tvář, svůj styl.“
Děkuji za rozhovor.“

-mn-

Znáte Terezu Šenkovou z Olomouce?

Tereza Šenková při práci a při rozhovoru *Foto: BoD*

Rád objevuji mezi tanečníky zapálené nadšence, kteří sice nejsou zatím slavnými hvězdami, ale kdo ví, co bude za pár let. A i kdyby se slavnými hvězdami nikdy nestali, v daném okamžiku se tanec vlastně opírá právě o ně. Oni plní taneční sály, jsou návštěvníky představení. A mezi takovými lidmi, jako je i Tereza Šenková z Olomouce, se cítím skvěle:

• *Jak jste se ocitla v Praze na MTT?*

Tereza Šenková: „Nejprve jsem dělala dálkové studium Tanečního centra, to jsem ale přerušila, protože chodím do školy... Zajímám se o soudobý tanec a vlastně Taneční centrum Praha je jediné středisko, které tuto výuku poskytuje, takže když se zde objeví nějaký seminář, všichni se sjedou z celé republiky."

• *Byla jste tady celý týden, co vám pobyt zde přinesl?*

„Určitě to mělo velký význam, byly úplně úžasné hodiny klasiky s Ninou Brzorádovou, jaké jsem v životě nezažila, protože my jsme zvyklí na ruskou školu, disciplínu, ruskou dřinu, až že si člověk skoro ubližuje a ona dělá jiný typ, americko-francouzskou klasiku, kde je všechno mnohem tanečnější a vyváženější. Moderna byla taky super, měli jsme Martina, dělal s námi releas techniku, takže něco nového pro některé. Ne všichni to proto oceňovali, protože to není hodina, ve které se zpotíte... Ale releas se dá použít ve všem dalším tancování."

• *Co večerní představení, byla jste na něčem?*

„Včera jsem se byla podívat na představení Jána Ďurovčíka a BDT „...romeo a júlia..." - byl jste na tom?"

Jdu dnes večer.

„Tak jsem zvědavá, co tomu řeknete. Dneska jsme se o tom všichni bavili na sále. Na mě představení působilo tak, že jsem ještě pořád v šoku a nevím, co si mám přesně myslet."

• *Myslíte kladný nebo záporný šok?*

„Když jdete na představení, zanechá ve vás odezvu. Jste přesvědčen, že je super nebo naopak zhnusen. Ale včera, když se rozsvítilo, bylo vidět na řadě diváků, že všechno ještě nestrávili, že jsou překvapení... Každopádně Ďurovčík šokoval. Má nádherné lidi, nádherný materiál, s kterým pracuje, super nápady, všechno, co využívá. Ale jako celek to potřebuji ještě strávit."

• *Co studujete za školu?*

„Anglické gymnázium v Olomouci."

• *Mimochodem sledoval jsem vás a tančila jste úplně naplno... Je to silný koníček nebo byste se tanci chtěla věnovat coby životní dráze?*

„Chtěla bych se věnovat tanci. Letos maturuji, končím a chtěla bych vyrazit někam do světa nabrat zkušenosti."

• *Chcete zkusit štěstí u nějakého tanečního konkursu?*

„Ano, nebo jít někam do školy soudobého moderního tance. Samozřejmě, že tady člověk nemůže být na takové úrovni jako ve světě, kde mají tanečníci špičkové tréninky třeba denně. Určitě se musím ještě učit, načerpat a potom se uvidí, co vyjde. Je taky problém, jestli vydrží tělo. To je problém."

• *Jste členkou nějakého souboru a jak se držíte v Olomouci v taneční kondici?*

„Nejsem členkou žádného souboru, vůbec ne, protože v Olomouci je jenom profesionální soubor divadla a to je soubor klasický baletní, dnes se spoustou Rusů. Jezdím na tréninky někdy do Prahy a každý den mám v Olomouci s nimi normální tréninky v divadle.

Ve škole mám individuální studijní plán a chodím trénovat s olomouckým souborem."

• *Ale máte v Olomouci nějakou partu lidí, se kterými si popovídáte o tanci?*

„Dělám školu a jsem nešťastná z toho, že nemůžu dělat naplno jenom tancování. Když přijdu do divadla, tam jsou všichni v zaměstnaneckém poměru a berou tancování trochu jinak, jako že musí... A ještě ke všemu je to všechno klasika, takže skoro jsem tam jako kůl v plotě..."

• *Klasika vám nemůže „uškodit"...*

„No to určitě ne, ale je obrovský rozdíl mezi ruskou klasikou a klasikou, kterou tady na MTT děláme s Ninou. Škoda, že olomoucké divadlo si místo nějakých kulis nezaplatí takový dvouměsíční seminář s ní, aby tanečníci načerpali i něco jiného..."

• *A co vás tedy „chytlo" z moderního tance u nás v poslední době?*

„Bylo to někdy na konci října - projekt, který dělal Jan Kodet."

• *Máte nějaké „svoje téma", něco, co vás štve v tanci?*

„Hrozně mě štve, že poměry u nás nejsou na takové úrovni, abychom se mohli srovnávat se světem, ale to je samozřejmě se vším... To se odvíjí jedno od druhého, samozřejmě. Jsou to finanční problémy, školy si nejsou schopny zaplatit zahraniční pedagogy, možnost výměn..."

• *Máte představu, že byste do budoucna pouze vystupovala coby tanečnice nebo uvažujete o tom, že byste třeba někdy i sama tanec učila?*

„Je naprostá hloupost myslet si, že člověk bude celý život jenom vystupovat, protože artrózní příznaky přichází docela brzo. Profesionálně se tanci můžete věnovat jen do určité doby a potom je fajn, když člověk ví, jak na to a dokáže předávat své zkušenosti zase dál, zúročit je."

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Obsah

Úvodníček 3
S Gustavem Skálou o souboru VČD Pardubice .. 3
Taneční triptych 5
Vjačeslav Ivanov v Pardubicích 5
Ján Ďurovčík pro Taneční rozhledy 6
Minirozhovor s ředitelem BDT 7
Randall Scott má zájem 7
Soudobé taneční divadlo v Divadle KOMEDIE Praha 8
Fotoreportáž 9
Nominace na Ceny Thálie za rok '98 10
Víte o tom? 12
Bořivoj Navrátil pro Taneční rozhledy 12
V příštím čísle přineseme 12
Obraz tance '99 12
Úspěch Taneční konzervatoře Praha 13
Krása tance ve Východočeském divadle Pardubice 14
Došlo z Kyliánovy nadace 16
Leona alias Júlie 16
Tanec v Divadle KOMEDIE 16
Nina Brzorádová na MTT 16
Znáte Terezu Šenkovou z Olomouce? 17
!!! VÝHODY PŘEDPLATNÉHO !!! 18

TANEČNÍ ROZHLEDY®
Vydavatel: **Bohumír Džubej - BoD**
Redakce:
šéfredaktor - Miroslav Němec
Adresa redakce:
Miroslav Němec, Havlíčkova 120, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: 0465-525087, 524352
Adresa vydavatele:
Bohumír Džubej - BoD, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: 0465-524352, mobil: 0602-416913, http://www.bod.cz, E-mail: bod@bod.cz
Ročně vychází 11 čísel
Cena výtisku 30,-Kč
Cena výtisku při předplatném 25,-Kč
Celoroční předplatné 275,-Kč
Objednávky, předplatné a inzerce:
Bohumír Džubej - BoD, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: 0465-524352, mobil: 0602-416913, http://www.bod.cz, E-mail: bod@bod.cz
Za původnost a správnost příspěvků odpovídá autor (platí i pro inzerci).
Redakce *TANEČNÍCH ROZHLEDŮ se* nemusí vždy ztotožňovat se všemi zveřejněnými názory a příspěvky. Ty příspěvky, u kterých chybí podpis a adresa (abychom se eventuálně mohli s pisatelem spojit), uveřejněny nebudou.
Nevyžádané rukopisy se nevracejí.
Přetisk informací jen se svolením redakce.
Tisk:
Tiskárna GRANTIS, Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel./fax: 0465-525741
Podávání novinových zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ Přeprava č.j.: 2244/98 ze dne 1.6.1998
ISSN 1211-8494, MK ČR 7779

© Bohumír Džubej - BoD

grantis s.r.o.

TISKOVINY V KRÁTKÝCH TERMÍNECH
dopisní papíry, hospodářské tiskopisy, reklamní letáky, vizitky, brožury, knihy, svatební oznámení, barevné prospekty ...

TISKÁRNA GRANTIS
Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.+Fax: 0465 - 525741

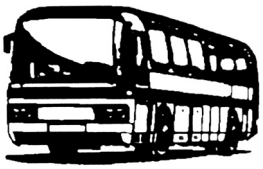

NA DOVOLENOU I ZÁJEZDY VŠEHO DRUHU
U NÁS DOMA I PO CELÉM SVĚTĚ
S AUTOBUSOVOU DOPRAVOU
LUBOMÍR ZÁŘECKÝ
Pod lesem 253, 562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.: 0465 - 523974

LABORATORNÍ ZPRACOVÁNÍ FOTOGRAFIÍ
PRO NÁŠ ČASOPIS PROVÁDÍ
FOTO IRENA
Smetanova 615, 562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.: 0465 - 526295

FOTO IRENA

SOUKROMÁ INZERCE

Toto místo je vyhrazeno pro soukromou inzerci. Sháníte hudbu, látky na kostýmy, někde jste něco ztratili? Nebo naopak něco nabízíte, či jste něco našli?
Ceny soukromé inzerce jsou následující: 1. řádek 30,-Kč, každý další 10,-Kč. Inzerát bude otištěn po zaplacení zaslané složenky.
Uveřejňujeme pouze inzeráty v souladu s platnými právními předpisy a s úplnou adresou inzerenta. Inzeráty pod značkou neotiskujeme.
Inzeráty zasílejte na adresu vydavatele uvedenou vlevo v tiráži.

!!! VÝHODY PŘEDPLATNÉHO !!!

Nabízíme Vám velmi výhodné předplatitelské slevy.
Cena jednoho výtisku zakoupeného v běžném prodeji je 30,-Kč.
Při celoročním předplatném ušetříte na jednom výtisku 5,-Kč a ušetříte tak peníze za více než dvě čísla!!!

Cena jednoho předplaceného výtisku je pouze 25,-Kč!

Stačí **čitelně** vyplnit objednací lístek a zaslat jej na adresu vydavatele. Také můžete použít formulář na, který je na Internetu na stránkách našeho časopisu. Ty najdete na adrese **http://www.bod.cz**

ZÁVAZNÁ OBJEDNÁVKA - NEVYSTŘIHUJTE - KOPÍRUJTE

Objednávám předplatné časopisu *TANEČNÍ ROZHLEDY* od nejbližšího možného čísla za cenu 25,-Kč za číslo.

Příjmení a jméno předplatitele ..... : _____

Ulice a číslo popisné ..... : _____

PSČ a město ..... : _____

Předplatné uhradím ..... : ☐ složenkou
☐ fakturou

Datum a podpis (razítko) ..... : _____

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA V BRNĚ

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA V BRNĚ

vypisuje

K O N K U R Z

na místa tanečníků a tanečnic
pro doplnění souboru

Konkurz se koná v pondělí 22. března 1999
ve 14^{30} hodin

na baletním sále v budově ředitelství NDB,
Brno, Dvořákova 11
(3. poschodí)

Přihlášky s uvedením věku, dosaženého vzdělání
a dosavadní praxe zasílejte na adresu:
Správa baletu NDB, Dvořákova 11, 657 70 Brno
Tel.: 05 - 42 21 51 88
Fax: 05 - 42 21 37 46

BDT

BRATISLAVSKÉ DIVADLO TANCA

ERICSSON

Pri spojení nie je nutné počuť zvonenie.

Pri prezentácii nie je potrebné komunikovať.

Stačí sa len chcieť prejaviť.

BDT v spojení s firmou ERICSSON na „MTT ’99“ v Laterne Magike v PRAHE.

DALI O SEBE VEDIEŤ.